

8 стихотворения

Стихотворение на Констанс Дима, посветено на великия гръцки кинорежисьор
Тео Ангелопулос

СБОГОМ, ТЕО!

С Тео Ангелопулос паднал на земята
си мисля
че цяла Гърция
се срути в главата ни
пише моят приятел Анастис

И сърцето ми се къса
дави се в тъга
за това че «Погледът на Одисей»
потегли за «Друго море»

Но духът който се отразява
в сънищата му
се вслушва в
разговорното му мълчание
как разказва
«Вечност и ден»
за «Нерешителната стъпка на щъркела»
за трагичното пътуване на «Трупата»
за «Плачеща ливада»

Дали го искаме или не
очите на човечеството
ще се обръщат
към «Пейзаж в мъглата»
докато го покрие
«Прахът на времето»

25-1-2012 г.

Надежда

Винаги чакаме
нещо да свърши
най-сетне да започне очакваното
Обличаме се с надежда
и крачим във времето
безшумно
засявайки го с мечти

В един миг
чувстваме душата ни да трепва
трескаво разсъбличаме тялото
гледаме слисани
-като музейен експонат-
върха на творческите мъки
премазаните желания

Съкрушени и голи
възкръснали по чудо
чакаме температурата да спадне
и отново се обличаме
с надежда

Какво ще правиш

Какво ще правиш в един пращен пейзаж
попитаха ме като си тръгнах стремително
вайкаща се и готова за бягство
Бих искала – им отговорих –
да изчезна в Партедона
да стана негово подобие
да презирам смъртта

като него

Звездата на Малкия Принц

Цял живот бързах
Да догоня какво
Да стигна къде
Една нощ както гледах небето
видях една звезда
Засмях се от сърце
А бързах
Да догоня
какво
Да стигна
къде

При непрекъснатото вълнение. Пяната се качва. Слънцето слиза. Flashback на историята. Вървящ към своя край. Провисва. В началото си.

Все още търси

Измори се.

Да хапе като бясна.
Отчаянието си.

Роди се беглец. И търси. Още. В дупките на Космоса.
Матката на Вселената.

вали отсъствие

с настъпването на зората
движенията ѝ
пробиват
стената на умората

тя се моли горещо
за присъствието
и рови с поглед
плътта на облаците

вали отсъствие
в архипелага на дъждовете

надява се
на безнадеждното

под тежкото руно на скуката

поезия

плачът на внучката
при приветстването на живота

смехът на внука
на плажа Картерос*

замайването на пролетта
върху листенцата на зората

броеницата на слънцето
върху склоновете на Акропола

изложбата на Клодел
в музея Роден

пустотата на вечерта
на бреговете на Flagey**

срутването на властта
върху скиптъра на тиранина

копнежът за любов
в пепелта на войната

акушерството на Сократ
в Атинската агора

гласът на Анастасия
в празника на диаспората

ручеи от кръв
във вените на любовта

свежестта на вглабението
във водите на извора

тъгата на луната
в окото на небето

бръчките на времето
на прага на старостта

дъската която скърца
посред нощта

сълзите на дъжда
овлажняващи мислите

в леглото на самотата

* плаж в Крит в близост до Ираклио

**името на езерото на площада Flagey в Брюксел

Превод от гръцки: КОНСТАНС ДИМА В СЪТРУДНИЧЕСТВО С МАРИАНА
АЛЕКСАНДРОВА